

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.427/2020/12. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Fábián Ágoston ügyvéd (cím) által képviselt felperes (cím) felperesnek – a dr. Czeglédy Attila ügyvéd ügyintézője mellett eljáró Dr. Czeglédy Ügyvédi Iroda (cím) által képviselt alperes (cím) alperes ellen jognyilatkozat semmisségének megállapítása iránt indított perében az Egri Törvényszék 12.P.20.123/2019/187. számú ítélete ellen az alperes által 188. sorszámmal benyújtott, Pf. 5.,8.,9. sorszámmal kiegészített fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét

- a gazdasági társaság1 által dr. B. Gy. ügyvéd részére adott, a 2017. február 9. napján kelt,
- a gazdasági társaság1 által dr. Fábián Ágoston ügyvéd részére adott, a 2017. szeptember 4. napján kelt, a 2017. október 25. napján kelt, a 2017. december 19. napján kelt, a 2018. április 4. napján kelt, a 2018. április 24. napján változásbejegyzési eljárásban történő képviseletre szólóan adott, a 2018. április 24. napján taggyűlésen történő képviseletre szólóan adott, a 2018. május 22. napján kelt, a 2019. január 9. napján kelt, a 2019. május 24. napján kelt és a 2019. július 22. napján kelt,
- a M. N. által dr. Fábián Ágoston ügyvéd részére adott, a 2018. október 25. napján kelt,
- a gazdasági társaság2 által dr. Fábián Ágoston ügyvéd részére adott, a 2015. december 22. napján kelt, a 2017. július 31. napján kelt, a 2018. május 22. napján kelt, a 2018. október 25. napján kelt, a 2019. január 7. napján kelt, a 2019. május 28. napján kelt és a 2019. július 18. napján kelt,
- az 'alapító neve' alapító által dr. Fábián Ágoston ügyvédnek adott, a 2017. február 16. napján kelt, a 2017. április 12. napján kelt, a 2017. november 15. napján kelt és a 2018. április 12. napján kelt,
- a kuratórium elnöke által dr. Fábián Ágoston ügyvéd részére a alapítvány képviseletére adott, a 2017. április 12. napján kelt, a 2018. április 9. napján kelt, a 2018. május 14. napján kelt, a 2018. július 16. napján kelt, a 2019. május 13. napján kelt, a 2019. október 17. napján kelt és a 2020. augusztus 10. napján kelt meghatalmazások vonatkozásában

hatályon kívül helyezi és a pert megszünteti.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 20 000 (húszezer) forint másodfokú eljárással felmerült költséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A felperes néhai H. J. túlélő házastársa, az alperes pedig korábbi házasságából született gyermeke. A felek és R. I. a tagjai a gazdasági társaság2-nek, melynek a felperes az ügyvezető igazgatója is. A peres felek a tagjai továbbá a gazdasági társaság1-nek, melynek ügyvezetője jelenleg a felperes gyermeke, M. N.. A felperes továbbá az alapítvány jelenleg bejegyzett kuratóriumi elnöke, az alperes ugyanezen alapítványnál az alapító 2017. január 28. napján meghozott döntése alapján az alapítói jogok gyakorlója.

[2] Az alperes a gazdasági társaság1 vonatkozásában 2017. szeptember 18. napján, míg a gazdasági társaság2 vonatkozásában 2017. április 22. napján meghatalmazta B. T.-t, hogy a nevezett társaságok cégügyeiben őt, mint tagot teljes jogkörrel képviselje.

[3] A gazdasági társaság1 2017. február 8. napján tartott taggyűlést, amelyen rögzítették, hogy néhai H. J. halálát követően a gyermekei és túlélő házastársa öröklés jogcímén a társaság tagjaivá váltak, ők az örökhagyó törzsbetétjének örökösei egymás között egyenlő arányban, az üzletrész közös tulajdonukban áll. Az ugyanezen napon kelt tagjegyzéket dr. Fábián Ágoston ügyvéd ellenjegyezte. A társaság ügyvezetőjeként S. A. 2017. február 9. napján meghatalmazást adott dr. B. Gy. ügyvéd részére a társasági szerződés módosításával kapcsolatos eljárásban a társaság képviselőjére. Ugyanezen a napon kelt egységes okiratba foglalt társasági szerződésben új tagként jelölték meg néhai H. J. örököseit: a felperest, az alperest és Bné H. T.-t, rögzítették az egyes tagok törzsbetéteit és az ahhoz igazodó üzletrészeket, az őket illető szavazatok számát, a társaság ügyvezetőjét és megbízatásának idejét.

[4] A felperes mint az alapítvány kuratóriumi elnöke, illetve mint a gazdasági társaság2 ügyvezetője számos alkalommal meghatalmazást adott dr. Fábián Ágoston ügyvéd részére; ugyanezen jogi képviselő részére adtak több esetben meghatalmazásokat a gazdasági társaság1 ügyvezetői és 'alapító neve', az alapítvány alapítója is. A perben érintett ezek a meghatalmazások a következők voltak:

- 2017. szeptember 4. napján a gazdasági társaság1 ügyvezetőjeként S. A. a társasági szerződés módosításával kapcsolatos változásbejegyzési eljárásban a módosítás elkészítésére, az egységes szerkezetbe foglalt társasági szerződés aláírására és ellenjegyzésére, valamint a társaság cégbíróság előtti képviselőjére adott meghatalmazást dr. Fábián Ágoston ügyvédnek.

- S. A. a gazdasági társaság1 ügyvezetőjeként 2017. október 25. napján az ügyvezetői tisztség önálló képviselőjére vonatkozó adatmódosítási eljárásban a társaság képviselőjére és a társasági szerződés módosítására már beadott kérelem visszavonására adott meghatalmazást a jogi képviselőnek, aki a meghatalmazás alapján a folytatólagosan, 2017. október 29. napján tartott taggyűlésen is eljár.

- S. A., mint a gazdasági társaság1 ügyvezetője 2017. december 19. napján kelten meghatalmazta dr. Fábián Ágoston ügyvédet, hogy az ugyanazon nap tartott taggyűlésen és a taggyűlési határozatoknak megfelelő változásbejegyzési eljárásban elássa a társaság képviselőjét.

- 2018. április 4. napján J. G. mint a gazdasági társaság1 ügyvezetője ugyanezen ügyvédet az Egri Törvényszék Cégbírósága előtti változásbejegyzési eljárásban a társaság képviselőjére hatalmazta meg.

- Szintén J. G. 2018. április 24. napján ugyanezen jogi képviselőt a gazdasági társaság1 változásbejegyzési eljárásban történő képviselőjére hatalmazta meg.

- Dr. Fábián Ágoston ügyvéd a gazdasági társaság1 2018. április 24. napján megtartott taggyűlésén részt vett és ellenjegyezte az arról készült jegyzőkönyvet, erről ugyanakkor ügyvédi meghatalmazást a felek nem csatoltak.

- A gazdasági társaság1 2018. május 22. napján tartandó taggyűlésére a társaság képviselőjére adott meghatalmazást a taggyűlés napján dr. Fábián Ágoston részére M. N. ügyvezető.

- M. N. 2018. október 25. napján saját képviselőjére adott meghatalmazást ugyanezen ügyvéd részére, aki az ügyvezető képviselőjében a gazdasági társaság1 másnapi taggyűlésén járhatott el.

- M. N. mint a gazdasági társaság1 ügyvezetője 2019. január 9. napján az Egri Törvényszék Cégbírósága előtt Cgt. 00-00-000002. szám alatti törvényességi felügyeleti eljárásban a társaság képviselőjére adott meghatalmazást ugyanezen ügyvéd részére.
- 2019. május 24. napján M. N. mint ügyvezető dr. Fábián Ágoston ügyvédet a gazdasági társaság1 2019. május 28. napján megtartott taggyűlésen való részvételre és ott a társaság képviselőjére hatalmazta fel.
- 2019. július 22. napján kelt meghatalmazással M. N. ügyvezető az Egri Törvényszék Cégbírósága előtt Cgt. 00-00-000007. szám alatti törvényességi felügyeleti eljárásban a gazdasági társaság1 képviselőjében történő eljárásra hatalmazta meg ugyanezen jogi képviselőt.
- A felperes a gazdasági társaság2 ügyvezetőjeként 2015. december 22. napján az Egri Törvényszék Cégbírósága előtti módosításra irányuló eljárásban hatalmazta meg dr. Fábián Ágostont a társaság képviselőjére.
- A felperes mint a gazdasági társaság2 ügyvezetője 2017. július 31. napján az Egri Törvényszék Cégbírósága előtt 00-00-000001/2. szám alatti, törvényességi felügyeleti eljárásban hozott végzése elleni fellebbezési eljárásban a társaság képviselőjére hatalmazta meg ugyanezen ügyvédet.
- A felperes szintén mint a gazdasági társaság2 ügyvezetője 2018. május 22. napján az ugyanazon napra kitűzött taggyűlésen a társaság képviselőjére hatalmazta meg dr. Fábián Ágoston ügyvédet.
- A felperes szintén ügyvezetőként 2018. október 25. napján a társaság képviselőjére adott meghatalmazást ugyanezen a jogi képviselőnek a 2018. október 26. napján megtartott taggyűlésre.
- A felperes a gazdasági társaság2 ügyvezetőjeként 2019. január 7. napján a társaság képviselőjére hatalmazta meg dr. Fábián Ágostont az Egri Törvényszék Cégbírósága előtt Cgt.00-00-000003. szám alatti törvényességi felügyeleti eljárásban.
- 2019. május 24. napján a felperes szintén a társaság ügyvezetőjeként adott ügyvédi meghatalmazást ezen ügyvédnek a gazdasági társaság2 2019. május 28-i taggyűlésen történő részvételre és a társaság képviselőjére.
- A felperes 2019. július 18. napján mint a gazdasági társaság2 ügyvezetője az Egri Törvényszék Cégbírósága előtt Cgt. 00-00-000006. szám alatti törvényességi felügyeleti eljárásban a gazdasági társaság2 képviselőjére hatalmazta meg dr. Fábián Ágoston ügyvédet.
- 2017. február 16. napján dr. Fábián Ágoston az alapító okirat módosítására irányuló eljárásban az alapítvány képviselőjére kapott meghatalmazást 'alapító neve' alapítótól.
- 2017. április 12. napján a felperes mint a kuratórium elnöke meghatalmazást adott dr. Fábián Ágostonnak az alapítvány 2017. április 12. napján megtartott kuratóriumi ülésén, továbbá a határozatok megszövegezésében történő részvételre és az alapító okirat szükség szerinti elkészítésére és benyújtására.
- Ugyancsak 2017. április 12. napján 'alapító neve' alapító által ugyanezen ügyvédnek adott ügyvédi meghatalmazás az alapítvány 2017. április 12-én kelt módosításával kapcsolatos valamennyi Egri Törvényszék előtti eljárásban való képviselőjére szolt.
- 2017. november 15. napján 'alapító neve' alapító az alapító okirat módosításával, a felügyelőbizottsági tagságot illető változással kapcsolatos Egri Törvényszék előtti eljárásra hatalmazta meg dr. Fábián Ágoston ügyvédet.

– 2018. április 9. napján a felperes mint a kuratórium elnöke adott meghatalmazást nevezett ügyvéd részére a 2018. április 12. napján megtartott kuratóriumi ülésen való részvételre és az alapítvány képviselőjére.

– Szintén az alapítvány képviselőjére adott meghatalmazást 'alapító neve' 2018. április 12. napján az alapító okirat 2018. április 12. napján történt módosításával kapcsolatos valamennyi eljárásra.

– A felperes mint kuratóriumi elnök hatalmazta meg a nevezett ügyvédet 2018. május 14. napján a másnap megtartandó kuratóriumi ülésen az alapítvány képviselőjére.

– 2018. július 16. napján a felperes a kuratórium elnökeként dr. Fábián Ágostont a dr. K. A. kuratóriumi tag lemondása miatti változásbejegyzési eljárás megszüntetésére, továbbá az alapítványt érintően kezdeményezett további változásbejegyzési kérelmek elintézésének felfüggesztésére irányuló eljárásban hatalmazta meg az alapítvány képviselőjével.

– A felperes szintén a kuratórium elnökeként 2019. május 13. napján a nevezett ügyvédet a 2019. május 16. napján megtartott kuratóriumi ülésen történő részvételre és az alapítvány képviselőjére hatalmazta meg.

– A felperes kuratóriumi elnökként 2019. október 17. napján adott meghatalmazást dr. Fábián Ágostonnak az Egri Törvényszék előtt Pkt.00.002/2019. szám alatti törvényességi felügyeleti eljárásban az alapítvány képviselőjére.

– A felperes szintén az alapítvány kuratóriumi elnökeként a 2020. augusztus 10. napján kelt meghatalmazásban az ügyvédet az ugyanezen a napon megtartott kuratóriumi ülésen való részvételre, a jegyzőkönyv elkészítésében való közreműködésre és az alapítvány képviselőjére hatalmazta meg.

[5] Mindezen felül a felperes mint a gazdasági társaság1 tagja is több alkalommal adott meghatalmazást dr. Fábián Ágoston ügyvéd részére, a perben érintett ezek a meghatalmazások a következők voltak:

– A felperes és R. I., mint a társaság tagjai, 2017. május 9. napján meghatalmazták dr. Fábián Ágoston ügyvédet, hogy a gazdasági társaság1 2017. május 11. napjára kitűzött taggyűlésén őket képviselje.

– Szintén a felperes és R. I. 2017. augusztus 28. napján kelten a gazdasági társaság1 tagjaiként az ugyanezen a napon megtartott taggyűlésen való képviselőjükre hatalmazták meg az ügyvédet.

– A felperes 2018. április 3. napján meghatalmazta dr. Fábián Ágostont, hogy a gazdasági társaság1 másnap tartandó taggyűlésén őt mint tagot képviselje.

[6] A felperes keresetében kérte az alperes által B. T.-nak adott, 2017. április 22. és szeptember 18. napján kelt meghatalmazások érvénytelenségének megállapítását arra hivatkozva, hogy azok jóerkölcsbe ütköznek.

[7] Az Egri Törvényszék 12.P.20.104/2018/69. szám alatti részítéletével a felperes keresetét elutasította, a felperes által előterjesztett fellebbezés folytán eljár Debreceni Ítéltábla azt Pf.II.20.212/2019/5. szám alatti részítéletével helybenhagyta.

[8] Az alperes viszontkeresetet terjesztett elő a jelen ítélet tényállásában megjelölt, dr. B. Gy. és dr. Fábián Ágoston ügyvédeknek adott meghatalmazások érvénytelenségének megállapítása érdekében, kérte továbbá a felperes perköltség megfizetésére kötelezését. Viszontkeresetét a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban: Ptk.) 6:2. § (2) bekezdésére, 6:95-6:96 §-aira, 1:3. § (1)-(2) bekezdéseire, 1:6. §-ára alapította. Jogi álláspontja szerint a meghatalmazások jóerkölcsbe és az ügyvédi etikai szabályokba ütköznek; hivatkozott egyes meghatalmazások

érvénytelenségének alapjaként tévedésre, megtévesztésre, jogellenes fenyegetésre is; egyes meghatalmazásokat érintően az ügyvédi meghatalmazások vonatkozásában az érvénytelenség jogkövetkezményeként kérte az eredeti állapot helyreállítását, az egyéb meghatalmazások vonatkozásában viszontkeresete a Ptk. 6:108. § (2) bekezdése alapján csak az érvénytelenség megállapítására irányult.

[9] Az alperes viszontkeresetét felemelve kérte továbbá a felperest személyiségi jogai megsértésre tekintettel sérelemdíj megfizetésére kötelezni. A személyiségi jogsérelemre alapított viszontkereset-kiterjesztést az elsőfokú bíróság 181. sorszám alatti végzésével elutasította.

[10] A felperes a viszontkereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy az érvényesített igény tekintetében nem állnak fenn a viszontkereset előterjesztésének a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: 1952. évi Pp.) 147. (1) bekezdésében meghatározott feltételei. Érdemben is vitatta a viszontkeresetben foglaltakat annak valamennyi hivatkozása tekintetében, és kérte az alperes kötelezését perköltsége megfizetésére.

[11] Az elsőfokú bíróság ítéletével a viszontkeresetet elutasította.

[12] Rögzítette, hogy az alperes által a meghatalmazások érvénytelenségének megállapítása iránt indított viszontkeresetben érvényesített igény a keresettel összefüggő jogviszonyból ered, ezért az 1952. évi Pp. 147. § (1) bekezdésében írt feltételeknek megfelelő, azt érdemben kellett elbírálni.

[13] Nem vitatott tényként rögzítette, hogy dr. Fábián Ágoston néhai H. J. barátja volt; a néhai elhunytát követően a peres felek mindkét gazdasági társaságban egyaránt tagokká váltak, míg az alapítvány vonatkozásában a felperes a kuratórium elnöke, az alperes az alapítói jogok gyakorlója lett. A felek közötti emberi kapcsolat megromlott, számos peres eljárást indítottak egymással szemben, mely eljárások egy részében dr. Fábián Ágoston az alperessel ellenérdekű felperes, vagy más személy képviselőjét látta el; az alperes emellett közvetlenül a jogi képviselővel szemben is pert indított, illetőleg etikai eljárást kezdeményezett.

[14] Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (továbbiakban: Ügyvédi tv.) 1. § (1)-(2) és (6) bekezdései rögzítik a szabad ügyvédválasztás jogát, a törvény III. és IV. fejezete ugyanakkor ennek az ügyvéd oldaláról korlátot állít, e rendelkezések sérelmére az alperes ugyanakkor nem hivatkozott.

[15] Kifejtette, hogy a Ptk. 6:88. § (3) bekezdése szerint a szerződés semmisségére az hivatkozhat, akinek ehhez jogi érdeke fűződik, vagy akit erre törvény feljogosít. A szerződés megtámadására is az jogosult csupán a Ptk. 6:89. § (2) bekezdése értelmében, aki sérelmet szenvedett, vagy akinek a megtámadáshoz jogi érdeke fűződik. Ilyen jogi érdeket az alperes nem bizonyított, keresetösségi jog hiányában a viszontkeresetét el kellett utasítani.

[16] A Debreceni Ítéltábla Pkf.IV.20.278/2020/6. szám alatti végzését felhívva rögzítette, hogy a bíróság az ügyvéd és megbízója közötti megbízási viszonyt csak a meghatalmazás körében vizsgálhatja, a meghatalmazott képviselői jogának ellenőrzése során nem vizsgálhatja a megbízási szerződés érvényességét. A meghatalmazás alapja az Ügyvédi tv. 27. § (1) bekezdés a) pontja szerint a felek közötti megbízási szerződés, a meghatalmazás igazolja az ügyvéd képviselői jogát, de azt nem a meghatalmazás, hanem a megbízási szerződés alapozza meg. Az alperes e megbízási szerződések érvénytelenségének megállapítását nem kérte, igényét bírói úton ekként eredményesen nem érvényesíthette.

[17] Kifejtette továbbá, hogy az alperes által hivatkozott, a Magyar Ügyvédi Kamara által az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól kiadott 6/2018. (III.26.) számú szabályzat a jóerkölcs helyett a közerkölcs kifejezést nevesíti; ez azonban az ügyvédi

tevékenységnek nem jogi, csupán etikai korlátja, melynek megsértése fegyelmi vétség megállapítását teszi lehetővé, ami független a megbízási jogviszony érvényességétől. Az alperes viszontkeresetének helyt adó döntés sértene az Ügyvédi tv. 1. § (2) és (6) bekezdésében foglalt szabad ügyvédválasztás jogát. Az ügyvéd az Alkotmánybíróság 3179/2018. (VI.8.) AB határozatában kifejtett alapjogvédelmi funkciója, a tisztességes eljáráshoz való jog is csak akkor érvényesülhet, ha a fél azt az ügyvédet bízta meg, akiben megbízik. Az alperes mint harmadik személy az ügyvédi meghatalmazások érvénytelenségének megállapítását ezért még abban az esetben sem kérhetné alappal, ha valamennyi a felperestől származna. Nem rendelkezik keresetösségi joggal az alperes a M. N., R. I. és J. G. által adott meghatalmazások semmisségének megállapítására, illetve megtámadására sem.

[18] A pervesztes alperest kötelezte a felperes javára perköltség megfizetésére.

[19] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a viszontkeresetnek megfelelő döntés meghozatalát; másodlagosan kérte – tartalma szerint az elsőfokú ítélet megváltoztatásával – a felperest marasztalni az alperes perköltségében; míg harmadlagosan kérte az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezésének hatályon kívül helyezését. Indítványozta továbbá az 1952. évi Pp. 254. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú eljárásban meghozott egyéb határozatok, pervezető végzések felülbírálatát, és az 1952. évi Pp. 235. § (1) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság által mellőzött bizonyítás lefolytatását.

[20] Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére az 1952. évi Pp. 252. § (3) bekezdése ad alapot, mert az Egri Törvényszéken nem biztosított a tisztességes eljáráshoz való joga, a pártatlan és elfogulatlan eljárás. Utalt arra, hogy az elsőfokú ítéletet hozó bíró korábban dr. Fábián Ágostonnal szemben elfogultságáról nyilatkozott; az alperes az Egri Törvényszék más eljárásaiban sem kaphatott tisztességes eljárást.

[21] Előadása szerint az elsőfokú bíróság a viszontkereset elbírálásához szükséges mértékben nem tárta fel a tényállást, az általa felajánlott bizonyítási indítványok teljesítését jogsértően mellőzte. A viszontkeresete az elsőfokú bíróság által rögzítettekkel szemben összesen 34 ügyvédi meghatalmazás érvénytelenségének vizsgálatára irányult azok jóerkölcsbe ütközése és részben tévedés, megtévesztés okán, a 177. sorszám alatti előkészítő irat 4. pontjában jelölte meg a támadott 34. meghatalmazást. A másodfokú eljárásban akként nyilatkozott (Pf.5.), hogy a 2017. február 9. napján kelt ügyvédi meghatalmazás érvénytelenségének megállapítását nem kéri, mert abban dr. B. Gy. ügyvédet hatalmazták meg, az általa készített okiratokat jogszerűnek tekinti.

[22] Hangsúlyozta, hogy a megjelölt meghatalmazások érvénytelenségének megállapítását másodlagosan tévedés, megtévesztés okán kérte, melyre tagsági jogviszonyából, illetőleg azon okból jogosult, hogy az alapítói jogok gyakorlója. A viszontkeresetet mint a gazdasági társaság tagja terjesztette elő a cégek másik tagjával szemben, a másik tag egyoldalú jognyilatkozata érvénytelenségének a megállapítása iránt, mely miatt a meghatalmazott által tett jognyilatkozatok kihatnak a tagok egymás közötti viszonyaira. Jogi érdeke azért is megállapítható, mert 2003. szeptembere óta maga is ügyfele volt dr. Fábián Ágoston ügyvédnek, vele rövid ideig munkakapcsolatban is állt, ezért etikailag kizárt, hogy ugyanazon ügyvéd az ellenérdekű fél képviselőjeként eljárhat. Az elsőfokú ítéletben foglaltakkal ellentétben kifejezetten hivatkozott az ügyvédi hivatás etikai szabályainak megsértésére, mint a meghatalmazások a jóerkölcsbe ütközésének okára. A jogi képviselő érdektelennek sem tekinthető, melynek alátámasztására a másodfokú eljárásban további iratokat csatolt.

[23] Kiemelte, hogy az elsőfokú ítélet csak rögzítette, de nem indokolta meg, hogy álláspontja szerint miért nem rendelkezik az alperes keresetösségi joggal.

[24] Sérelemdíj fizetésére irányuló viszontkeresetét nem fellebbezhető végzésben elutasította, ezen viszontkeresetet azért kellett előterjesztenie, mert a felperesi jogi képviselő olyan iratokat is benyújtott, amelyek a megnevezett személyiségi jogait sértették.

[25] Az elsőfokú bíróság jogellenesen nem biztosította a részére, hogy külföldi távollétére tekintettel elektronikus úton vegyen részt a tárgyaláson vagy helyette hallgatóságként konzuli tisztviselő lehessen jelen, amikor pedig meg tudott jelenni, engedélyezte a felperesi jogi képviselő távozását, így a jogvitát nem lehetett tisztázni. Az elsőfokú bíróság emellett feljelentési kötelezettségének sem tett eleget. A bíróságok ideiglenes intézkedés iránti kérelmét is megalapozatlanul utasították el.

[26] Kérte, hogy az ítéltábla a felperes jogi képviselője által benyújtott ellenkérelmet tekintse hatálytalannak, mivel a jogi képviselő jelen perben is az Ügyvédi tv. 20. § (8) bekezdését megsértve látja el felperes jogi képviselőt (Pf. 5.).

[27] Mindezek mellett az alapítvány nyilvántartásával, változásbejegyzési eljárásokkal, üzletész átruházással kapcsolatos tényelőadást és jogi álláspontot rögzített.

[28] Másodlagos fellebbezési kérelme körében előadta, hogy a felperes a kereset vonatkozásában a jogerős részítélet szerint teljes egészében pervesztes lett, ennek ellenére az elsőfokú bíróság az ezzel kapcsolatos, az elsőfokú eljárásban részletesen előterjesztett alperesi költségigényt nem vette figyelembe. Harmadlagos fellebbezési kérelme tekintetében pedig állította, hogy dr. Fábián Ágoston ügyvéd ellen fegyelmi vizsgálatot rendeltek el, indokolatlan őt olyan személy ügyvédi munkadíjának megfizetésére kötelezni, aki vele szemben nem járhatott volna el.

[29] A felperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes kötelezését a másodfokú eljárással felmerült költségei megfizetésére. Kiemelte, hogy az elsőfokú eljárás bírái a dr. Fábián Ágostonnal szemben indított perben jelentettek be kizárási okot, jelen perben ezen személy ugyanakkor nem félként vesz részt.

[30] Továbbra is fenntartotta, hogy a viszontkereset nem felelt meg az 1952. évi Pp. 147. § (1) bekezdésében foglaltaknak. Érdemi előadása szerint tévesen állítja az alperes, hogy dr. Fábián Ágoston ügyvéd ügyfelének minősülne, hiszen a 2003. évben néhai H. J. kérésére készítette az ügyvéd az üzletész átruházási szerződést, amelyben az alperes csak jogszerző volt. Alaptalanul állította az alperes azt is, hogy személyes munkakapcsolatban állt a jogi képviselővel. A bíróság az ügyvéd és az ügyfél megbízási viszonyát kizárólag a meghatalmazás körében vizsgálhatja, súlytalanok az alperes etikai vétségre, illetőleg a felperes személyére vonatkozó állításai. Az alperes nem rendelkezik keresetösségi joggal a meghatalmazások érvénytelenségének megállapítása iránti perre.

[31] A másodlagos és harmadlagos fellebbezési kérelemmel kapcsolatosan kiemelte, hogy a perköltség felszámítását a részítélet meghozatala előtt az alperes elmulasztotta, ez utólag nem pótolható.

[32] Az ítéltábla a fellebbezést a veszélyhelyzet során érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedések újbóli bevezetéséről szóló 160/2021. (IV.1.) Korm. rendelet 2. § a) pontja szerint hatályos 112/2021. (III.6.) Korm. rendelet 27. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és azt nagyobb részben nem találta alaposnak.

[33] Mindenekelőtt rögzíti az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság az utóiratok sorszámozása során a bíróságok egységes iratkezelési szabályzatáról szóló 17/2014. (XII.23.)

OBH utasítás (továbbiakban: Beisz.) 81. § rendelkezéseit figyelmen kívül hagyva járt el. Az előtte 12.P.20.104/2018. szám alatti eljárásban 98. sorszám alatt az eljárás szünetelését állapította meg, mely a bírósági ügyvitel szabályairól szóló 14/2002. (VIII.1.) IM rendelet (Büsz.) 39. § (2) bekezdés c) pontja szerinti ügyviteli befejezés. Az eljárás folytatása iránti kérelmet mint kezdőiratot a Beisz. 81. § (5) bekezdése szerint a korábbi ügyirattal a 12.P.20.123/2019. szám alatt 1. sorszámmal kellett jelölni, majd az ezt követő utóiratoknak a Beisz. 81. § (2) bekezdése szerint eggyel magasabb sorszámot kellett kapniuk. A 12.P.20.123/2019/1-14. sorszámmal között az elsőfokú bíróság ennek megfelelően járt el, azonban a 2019. szeptember 15. napján kelt előkészítő iraton már a 12.P.20.123/2016/104. sorszám szerepel, egyidejűleg 15. sorszám is látható (a letöltési igazoláson az előbbi szerepel), az utóiratokon 49. sorszámig két sorszám is található, majd a következő irat 12.P.20.123/2019/139. sorszám alatti. Az ítéltábla az érthetőség kedvéért az utóiratokra ezért elsősorban a keltezésük szerint utal.

[34] Az alperes megalapozatlanul kérte a felperesi jogi képviselő által benyújtott fellebbezési ellenkérelem hatálytalanságának megállapítását az Ügyvédi tv. 20. § (8) bekezdése alapján. Ahogyan az elsőfokú bíróság is rögzítette, a bíróság az ügyvéd és meghatalmazója megbízási jogviszonyát csak a meghatalmazás körében vizsgálhatja. A meghatalmazott képviselői jogosultságának ellenőrzése körében nem vizsgálhatja a meghatalmazott ügyvéd és az ügyfél között létrejött megbízási szerződés érvényességét, ami azt is jelenti, hogy a perben a bíróság az ügyvéddel szembeni összeférhetetlenségi ok fennállását a képviselő körében nem vizsgálhatja, a perbeli képviselőre adott meghatalmazást ez okból nem minősítheti érvénytelennek vagy hatálytalannak és nem zárhatja ki a jogi képviselőt az ügyvállalási korlátba ütközés miatt (ezt az értelmezést fogalmazta meg a Civilisztikai Kollégiumvezetők 2018. november 19-21-ei Országos Tanácskozásának 21. számú állásfoglalása, amellyel az ítéltábla is egyetértett).

[35] Az alperes fellebbezésében kétségbe vonta az eljáró elsőfokú tanács pártatlanságát is. Az alperes ugyanakkor már az elsőfokú eljárásban is hivatkozott a fellebbezésben e körben előadottakra; de a bíróság felhívására úgy nyilatkozott, hogy nem kíván kizárási okot bejelenteni. Az 1952. évi Pp. 13. § (1) bekezdés e) pontja szerint az ügy elintézéséből ki van zárva, és abban mint bíró nem vehet részt, akitől az ügy tárgyilagos megítélése egyéb okból nem várható. Az 1952. évi Pp. 16. § (4) bekezdése szerint a 13. § (1) bekezdésének e) pontja alá tartozó okot a fél a tárgyalás megkezdése után csupán akkor érvényesítheti, ha nyomban valószínűsíti, hogy a bejelentés alapjául szolgáló tényről csak a tárgyalás megkezdése után szerzett tudomást, és a tudomásszerzés után az okot nyomban bejelenti. Az alperes az elsőfokú eljárás során kifejezetten akként nyilatkozott, hogy nem kéri az eljáró bíró, bíróság kizárását, ezért ugyanezen okra alapított hivatkozása az 1952. évi Pp. 16. § (4) bekezdésére tekintettel a másodfokú eljárásban nem vizsgálható. Megjegyzi ugyanakkor az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság bírái az per adataiból megállapíthatóan a dr. Fábián Ágostonnal mint alperessel szemben a Hatvani Járásbíróság előtt folyamatban volt ügyben jelentettek be kizárási okot, amelyből az alperesi előadással szemben nem következik, hogy az ügy elfogulatlan elbírása ugyanezen bíraktól olyan esetben sem várható, ha ugyanezen személy nem peres félként, hanem valamely fél jogi képviselőjeként jár el a perben.

[36] A fellebbezésben foglaltakra tekintettel rögzíti az ítéltábla, hogy a felhívott 1952. évi Pp. 254. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság csak azokat a végzéseket bírálja felül az ítélettel együtt, amelyek ellen nincs külön fellebbezésnek helye, de amelyek ellen nincs kizárva a fellebbezés. Az alperes ideiglenes intézkedés iránti kérelmeit elutasító elsőfokú végzésekkel szemben fellebbezésnek volt helye, az alperes minden esetben jogorvoslással élt e döntésekkel szemben, melyet a Debreceni Ítéltábla másodfokon elbíralt,

ezen határozatok az ítélet elleni fellebbezésben sem tehetők vitássá, azok felülbírálatára az 1952. évi Pp. 254. § (1) bekezdése sem ad lehetőséget.

[37] Az alperes fellebbezésében sérelmezte a személyiségi jogsértés megállapítására és sérelemdíj megfizetésre indított viszontkereset-kiterjesztésének elutasítását. Az ítéltábla a végzést az 1952. évi Pp. 254. § (1) bekezdése alapján felülvizsgálva megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az 1952. évi Pp. 146. § (1) bekezdésének helytálló alkalmazásával döntött, mivel a viszontkereset-kiterjesztés anyagi jogi feltételei nem álltak fenn. Az alperes személyiségi jogainak megsértését a 2015.12.22., 2016.01.20., 2017. 02.08-09. keltezésű cégiratok elkészítésével és cégbíróságra történő benyújtásával összefüggésben állította, továbbá hivatkozott kegyeleti joga, becsülethez és jóhírnévhez fűződő joga, valamint személyes adataihoz fűződő joga banki adategyeztetés során történt megsértésére (2020. március 4. napján kelt előkészítő irat). Ezen igények egyike sem kötődik a viszontkeresetben megjelölt meghatalmazásokhoz, azok állított érvénytelenségéhez, és a két igény közötti összefüggés sem állapítható meg. A viszontkereset-kiterjesztésben megjelölt igényeknek az eredeti viszontkereset tárgyával való összefüggése akkor sem állapítható meg, ha az alperes által állított személyiségi jogsértést a meghatalmazó felperes vagy a meghatalmazott jogi képviselő követte el.

[38] Az alperes helytállóan hivatkozott arra, hogy viszontkeresete nem az elsőfokú ítéletben felhívott 33, hanem összesen 34 ügyvédi meghatalmazás érvénytelenségének megállapítására irányult. Az elsőfokú bíróság ítéletében beazonosítható módon nem jelölte meg a per tárgyát képező meghatalmazásokat, ezért a tényállást ebben a körben az ítéltábla kiegészítette. Habár az elsőfokú bíróság felhívására az alperes által csatolt, a viszontkeresettel érintett meghatalmazásokat felsoroló táblázat valóban csak 33 meghatalmazást tartalmaz, azonban az alperes 2020. augusztus 25. napján kelt előkészítő iratának IV. pontjában a viszontkeresetet felemelve a felperes által a alapítvány kuratóriumi elnökeként adott, 2020. augusztus 10. napján kelt meghatalmazás érvénytelenségének megállapítását is kérte annak jóerkölcsbe ütközése miatt, illetőleg tévedés, megtévesztés okán. Az elsőfokú bíróság ítéletében ugyanakkor az alperes teljes viszontkeresetét elutasította, ítéletének jogi indokait valamennyi meghatalmazásra egységesen fejtette ki, erre tekintettel akként kell tekinteni, hogy azzal az alperes teljes viszontkeresetét elbírálv mind a 34 meghatalmazás tekintetében a viszontkeresetet elutasító döntést hozott.

[39] Az alperes alaptalanul sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem biztosított lehetőséget a tárgyaláson elektronikus hírközlő berendezés útján való részvételére. A tárgyaláson ekként való részvételre a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készségről szóló 2020. évi LVIII. törvény 138. § (1) bekezdése ugyan adott lehetőséget, de nem tette azt kötelezővé a bíróság számára. Az alperes nem igazolta, hogy a tárgyalások ekként történő megtartása amerikai vagy esetlegesen magyar járványügyi intézkedésekre tekintettel indokolt lenne; nem sértett eljárási szabályt a bíróság, amikor nem rendelte el a tárgyalások elektronikus hírközlő hálózaton történő megtartását. Megjegyzi az ítéltábla, hogy a perben az elsőfokú bíróság tárgyaláson bizonyítást nem folytatott le, az alperesnek írásban lehetőséget adott nyilatkozattételre.

[40] Az 1952. évi Pp. 73/C. § (1) bekezdése sorolja fel mindazokat, akik kötelező jogi képviselő esetén a fél meghatalmazottjaként eljárhatnak, mely felsorolásban a konzulátus munkatársa nem szerepel. A bírósági tárgyalások az 1952. évi Pp. 5. § (1) bekezdése szerint nyilvánosak, így nem kizárt, hogy azokon hallgatóságként akár a konzulátus alkalmazottja is megjelenjen. Az alperes maga sem állította, és nincs arra utaló perbeli adat sem, hogy a bíróság a hallgatóságként megjelenő személy részvételét a tárgyaláson megakadályozta volna. Arra azonban nincs eljárásjogi lehetőség, hogy az alperes

által megjelölt, de nem meghatalmazottként eljáró személyt a bíróság tárgyalásra idézze, vagy annak időpontjáról értesítse.

[41] A per eldöntéséhez szükséges körben az elsőfokú bíróság a bizonyítást lefolytatta, annak alapján a releváns tényállás megállapítható, további bizonyítás lefolytatása az alperes fellebbezési állításával szemben nem szükséges. Hangsúlyozza az ítéltábla, hogy jelen per tárgyat kizárólag a viszontkeresetben meghatározott meghatalmazások érvénytelenségének megállapítása képezte, a peres felek egyéb jogvitáit érintő előadásainak vizsgálatát az ítéltábla mellőzte.

[42] Az alperes viszontkeresetében valóságos tárgyi keresethalmazatot tartalmazva állította összesen 34 meghatalmazás érvénytelenségét. Ezek közül azonban több esetben nem állnak fenn a viszontkereset előterjesztésének törvényi feltételei.

[43] Az 1952. évi Pp. 147. § (1) bekezdésére figyelemmel viszontkereset kizárólag a felperessel szemben terjeszthető elő.

[44] Az alperes viszontkeresetében a megjelölt meghatalmazások érvénytelenségét állította. A meghatalmazás a Ptk. 6:15. § (1) bekezdése szerint címzett egyoldalú jognyilatkozat, amelyre a 6:2. § (2) bekezdése alapján a kötelmek közös és a szerződés általános szabályai irányadóak. Ennek megfelelően vizsgálható a szerződésre vonatkozó érvénytelenségi okok fennállása is (BDT2010.2331.) A Ptk. különbséget tesz a képviseleti jogot megalapozó egyoldalú jogügylet: a meghatalmazás és a rendszerint e mögött lévő szerződéses jogviszony – legtöbbször megbízási szerződés – között, ezen megkülönböztetésből következően nem kizárt a kettő érvénytelenségének egymástól független vizsgálata. Figyelemmel azonban arra, hogy a meghatalmazás egyoldalú jognyilatkozat, az érvénytelenség oka csak a meghatalmazott oldalán, valamint a meghatalmazás tartalmát, alakítását tekintve vizsgálható.

[45] Ahogyan az elsőfokú bíróság is helytállóan utalt rá, a meghatalmazás semmisségének megállapítása iránt pert indíthat az, akinek ehhez jogi érdeke fűződik, vagy akit erre törvény feljogosít [Ptk. 6:87. § (3) bekezdés], illetve megtámadhatja a sérelmet szenvedett fél mellett az is, akinek a megtámadáshoz jogi érdeke fűződik [Ptk. 6:89. § (2) bekezdés]. Nem kizárt tehát harmadik személy perindítása, ebben az esetben azonban nem mellőzhető a meghatalmazást adó perbenállása, hiszen a perben hozott döntés rá a perben való részvétel nélkül is kiterjedne.

A viszontkeresettel érintett meghatalmazások közül azonban a gazdasági társaság1 részéről a dr. B. Gy. ügyvéd részére adott, 2017. február 9. napján kelt, valamint a dr. Fábián Ágoston ügyvéd részére adott, a 2017. szeptember 4. napján kelt, a 2017. október 25. napján kelt, a 2017. december 19. napján kelt, a 2018. április 4. napján kelt, a 2018. április 24. napján változásbejegyzési eljárásban történő képviseletre szólóan adott, a 2018. április 24. napján taggyűlésen történő képviseletre szólóan adott, a 2018. május 22. napján kelt, a 2019. január 9. napján kelt, a 2019. május 24. napján kelt és a 2019. július 22. napján kelt meghatalmazásokat minden esetben a gazdasági társaság1 mindenkori ügyvezetője (J. G., S. A., M. N.) adta; a gazdasági társaság2 által dr. Fábián Ágoston ügyvéd részére adott, a 2015. december 22. napján kelt, a 2017. július 31. napján kelt, a 2018. május 22. napján kelt, a 2018. október 25. napján kelt, a 2019. január 7. napján kelt, a 2019. május 28. napján kelt és a 2019. július 18. napján kelt meghatalmazásokat a gazdasági társaság2 ügyvezetője (a felperes) adta; 'alapító neve' a dr. Fábián Ágoston ügyvédnek adott, a 2017. február 16. napján kelt, a 2017. április 12. napján kelt, a 2017. november 15. napján kelt és a 2018. április 12. napján kelt meghatalmazásokat mint az alapítvány alapítója adta; a kuratórium elnöke (a felperes) dr. Fábián Ágoston ügyvéd részére az alapítvány képviseletére adta a 2017. április 12. napján kelt, a 2018. április 9. napján kelt, a 2018. május 14. napján kelt, a 2018. július 16. napján kelt, a 2019. május 13. napján kelt, a 2019. október 17. napján kelt és a 2020. augusztus 10.

napján kelt meghatalmazásokat. Az ügyvezetők, közöttük a felperes is ezen meghatalmazásokat a jogi személy törvényes képviselőjeként [Ptk. 3:29. § (1) bekezdés, 3:196. § (1) bekezdés] adták, a társaság képviseletében [Ptk. 3:116. § (1) bekezdés]. Hasonlóképpen az alapítvány, mint jogi személy törvényes képviselőjeként járt el a kuratórium elnöke [Ptk. 3:397. § (5) bekezdés]. Törvényes képviselőként tett jognyilatkozatukból eredő jogok és kötelezettségek az általuk képviselt jogi személyt jogosítják, illetőleg kötelezik, a törvényes képviselő által a jogi személy nevében adott meghatalmazás érvénytelensége ezért kizárólag a képviselt jogi személy perbenállása mellett vizsgálható.

[46] Az alapítói okirat módosítása a Ptk. 3:378. §, 3:391-392. § szerint az alapító (alapítói jogok gyakorlója) kizárólagos joga, a változásbejegyzési eljárásban kérelmezőként is ezen személy jár el, a meghatalmazás a kérelmező nevében történő eljárásra szól, ezért a meghatalmazás érvénytelensége csak e személy perbenállása mellett vizsgálható. Ettől független, hogy a meghatalmazáskor az alapító az alapítói jogok gyakorlására ténylegesen jogosult volt-e.

[47] A M. N. által dr. Fábián Ágoston ügyvéd részére adott, a 2018. október 25. napján kelt meghatalmazást az abban foglaltak szerint M. N. saját képviseletére adta, perbenállása nélkül annak érvényessége a fentiek szerint szintén nem vizsgálható.

[48] Az 1952. évi Pp. 121. §-ának rendelkezéséből következően a polgári per ura a felperes, aki az alperesként perbe állított felek körét kizárólagosan jogosult meghatározni. Az 1952. évi Pp. 147. § (1) bekezdésében foglalt különös eljárási szabályok alapján e rendelkezések a viszontkeresetre nem vonatkoznak, viszontkereset kizárólag a felperessel szemben indítható, az alperes más személyt nem állíthat perbe. A hivatkozott jogszabályi rendelkezések egybevetéséből következően a per alperese a viszontkeresetében nem érvényesíthet olyan egyoldalú jognyilatkozat érvénytelenségére alapított jogot, amelynek a perben álló feleken kívüli alanya volt. A gazdasági társaság¹, a gazdasági társaság², valamint az alapítvány nevében adott meghatalmazások vonatkozásában az alperes mindezekre tekintettel az 1952. évi Pp. 147. § (1) bekezdésében foglalt tiltó rendelkezést megsértve terjesztett elő viszontkeresetet, e részében a viszontkeresetet az elsőfokú bíróságnak érdemi vizsgálat nélkül el kellett volna utasítania. Az ítéltábla ezért az 1952. évi Pp. 251. § (1) bekezdése alapján ezen részben az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte és a pert megszüntette.

[49] A felperes – és R. I. – által 2017. május 9. napján, valamint a 2017. augusztus 28. napján, továbbá a felperes által 2018. április 3. napján a gazdasági társaság¹ taggyűlésein való képviseletre adott meghatalmazásokat a felperes mint a gazdasági társaság¹ tagja adta, abban arra jogosította fel az ügyvédet, hogy a meghatalmazásban megjelölt taggyűléseken a nevében tegyen nyilatkozatot. Ezen meghatalmazások vonatkozásában az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság döntésével.

[50] A Ptk. 3:110. § (1) bekezdése szerint a gazdasági társaság minden tagja jogosult személyesen vagy képviselő útján a legfőbb szerv tevékenységében részt venni. A jogszabály a meghatalmazott személyére nézve nem tartalmaz korlátozást, tag képviseletét így ügyvéd meghatalmazása útján is biztosíthatja. Az ügyvéd tevékenységét az Ügyvédi tv. 27. § (1) bekezdés a) pontja szerinti megbízás alapján látja el, mely szerződés az ügyvéd és megbízója közötti belső jogviszonyt szabályozza, az a 28. § (1) bekezdése szerint szabad megállapodás tárgya. Amennyiben az ügyvédi tevékenység gyakorlásához az ügyfél képviselete szükséges, az Ügyvédi tv. 34. § (1) bekezdése szerint a képviseleti jog létesítéséről meghatalmazást kell kiállítani a megbízott részére, az ügyvédnek adott meghatalmazás ekként feltételezi a felek közötti megbízási viszony fennálltát. Ennek azonban az alperes keresetösségi joga szempontjából nincs relevanciája.

[51] Az alperes mint a társaság tagja hivatkozott a perben a társaság másik tagja által a képviseletére adott meghatalmazás érvénytelenségére. Az ítéltábla e körben a részítéletében kifejtetteket továbbra is fenntartja. A Ptk. 6:88. § (3) bekezdése által a perindításhoz megkívánt jogi érdek túlmutat az ügghöz kapcsolódó érdekeltségen, jogszabályra hivatkozással bemutatható érdekeltséget jelent. Az aktív perbeli legitimáció fennállásához az érvénytelenségi keresettel orvosolható jogsérelmet kell igazolni (BH2019.169.); az egyoldalú jognyilatkozat érvénytelenségével kapcsolatos jogi érdek akkor áll fenn, ha az ügyben hozott döntés a kezdeményező fél számára jogokat vagy kötelezettségeket keletkeztet, annak eredményeként valamely kötelezettség alól szabadul, illetve jogvédelmet nyer (PJD2019.6.). Az alperes oldalán ugyanakkor ilyen jogsérelem nem áll fenn, a meghatalmazások esetleges érvénytelensége sem jogait, sem kötelezettségeit közvetlenül nem érinti.

[52] A tag képviselője, így a meghatalmazott ügyvéd is, a kapott meghatalmazásnak megfelelően, meghatalmazója érdekei elsődlegességét szem előtt tartva [Ügyvédi tv. 39. § (3) bekezdés] köteles eljárni. Meghatalmazás hiányában a felperes ezen taggyűléseken is maga gyakorolta volna tagsági jogait saját érdekei és elképzelései szerint. A meghatalmazó nevében nyilatkozatot tévő, cselekményeivel a meghatalmazót jogosító és kötelező személy kiválasztása a meghatalmazó kizárólagos döntése, amely kívülálló harmadik személy által nem vitatható.

[53] A társaság másik tagja, önmagában tagi minőségére tekintettel nem jogosult a képviselő személyének vitatására. Érdekeit a társaság döntéshozó szervében érvényesítheti, jogainak védelme keretében a Ptk. szerinti kisebbségvédelmi eszközökkel élhet, kérheti a társaság döntésének a bírósági felülvizsgálatát. A Ptk. 3:88. § (3) bekezdése a tagok általános együttműködési kötelezettségét mondja ki, amelynek sérelme megállapítható, ha a tag tevékenységével a társaság céljainak elérését veszélyezteti. E rendelkezés esetleges megsértése ugyanakkor nem okozza valamely egyoldalú jognyilatkozat érvénytelenségét. Ha a tag magatartása a társaság vagy a többi tag érdekeit súlyosan veszélyezteti, a Ptk. 3:107. §-a szerint a társaság a tag kizárása iránti eljárást indíthat. Ugyanakkor a tagok személyes ellentétei, vitái, a tagsági jogok gyakorlására vonatkozó eltérő elképzeléseik önmagában nem indokolhatják a tag kizárását sem (BH2008. 47.). A társaságnak és tagjainak érdekei védelme céljából tehát speciális, erre irányuló jogintézmény áll rendelkezésére, az alperes magatartása ennek keretei között, és nem a meghatalmazás megtámadása körében értékelhető (EBH2009. 1972.).

[54] Nem teremt az egyoldalú jognyilatkozat megtámadására jogi érdeket az sem, ha az alperes korábban maga is szerződéses vagy munkakapcsolatban állt ugyanezen ügyvéddel. Az alperes által hivatkozott Ügyvédi tv. 20. § azt zárja ki, hogy az ügyvéd ügyvédi tevékenység végzését egyidejűleg olyan ügyfelek számára vállalja, akiknek az érdekei egymással ütköznek. Tiltja továbbá az ügy elvállalását, ha az ügyfél érdekei az ügyvédnek az ügyön kívüli saját érdekeivel összeütköznek. E tilalom akkor is alkalmazandó, ha az érdekek jövőbeli összeütközése előrelátható. Emellett az ügyvéd nem folytathat olyan ügyvédi tevékenységet, amely összeütközésbe kerülne korábbi ügyfelével szemben vállalt kötelezettségével, kivéve, ha a korábbi és az új ügy között nincs összefüggés, vagy ha a korábbi ügyfél ehhez – a tájékoztatását követően – hozzájárult. E szabály hatálya alá esik az az eset, ha a meglévő ügyféllel szembeni titoktartási kötelezettség alá eső információ ismerete keletkezteti a konfliktust az új ügy és az ügyfél vonatkozásában. Az érdekütközést a konkrét megbízások fényében kell vizsgálni.

[55] Az alperes saját előadása szerint is a 2003. szeptember 15. napján kelt üzletrész átruházási szerződésekkel kapcsolatban volt a jogi képviselő ügyfele. Az Ügyvédi tv. 20. § (1) bekezdése az ellentétes érdekű ügyfelek egyidejű képviseletét zárja ki, de nem zárja ki

ügyvédi tevékenység elvállalását időben eltérően a megbízóval ellentétes ügyfél részére, csak akkor, ha az a korábbi ügyféllel szemben vállalt kötelezettségével ütközne [Ügyvédi tv. 20. § (8) bekezdés]. Az üzletrészátruházás teljességbe ment, ezen jogügylet lezárult, az alperes nem igazolta, hogy abból eredően az ügyvéd vele szemben jelenleg is fennálló kötelezettséget vállalt volna. A hivatkozott ügylet lezárását követő 14 évvel később adott meghatalmazás érvénytelenségének megállapítására irányuló per megindítására az Ügyvédi tv. ezen rendelkezései sem alapoznak meg jogi érdeket.

[56] Az alperes a felperes mint tag által a jogi képviselőnek adott meghatalmazások érvénytelenségének a megállapítását a fentiekre tekintettel jogi érdek hiányában a Ptk. 6:88. § (3) bekezdése és 6:89. § (2) bekezdése alapján nem kérheti, ilyen tartalmú per indítására nincs keresetösségi joga, ezért ezeknek a meghatalmazásoknak a tekintetében az ítéltábla az 1952. évi Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a fenti indokolásbeli kiegészítéssel helybenhagyta.

[57] Az ítéltábla megalapozatlannak találta az alperes másodlagos és harmadlagos, perköltségre vonatkozó fellebbezési kérelmeit is.

[58] A felperes keresetét a bíróság jogerős részítéletével elutasította, melyben a PK. 154. számú állásfoglalásra is figyelemmel nem döntött a perköltség viseléséről, így arról az ítéletben kellett rendelkeznie. A kereset vonatkozásában az alperes pernyertes, míg a viszontkereset vonatkozásában pervesztes lett, ezért a perköltséget az 1952. évi Pp. 81. § (1) bekezdése szerint, a pernyertesség arányának figyelembevételével kellett megállapítani. Az elsőfokú bíróság ítéletében a perköltség számításának levezetését nem adta, az alperes a fellebbezésben helytállóan hivatkozott arra, hogy a felperes részleges pervesztességére nem utalt.

[59] A pernyertesség arányának megállapítása során kell figyelembe venni, hogy az alperes a keresettel érintett két meghatalmazás vonatkozásában pernyertesnek, míg a viszontkeresettel érintett három meghatalmazás vonatkozásában pervesztesnek minősül; továbbá figyelemmel kell lenni arra is, hogy 31, a viszontkeresettel érintett meghatalmazás vonatkozásában a pert meg kellett szüntetni.

[60] Az alperes a per első tárgyalásán személyesen megjelent, pernyertessége esetére kérte az ezzel kapcsolatban felmerült útiköltségének, így a F. C.-D., B.-E. közötti gépjárműköltség és a D.-B. repülőút költségnek megtérítését mind az oda-, mind a visszaút tekintetében; csatolta a költséget igazoló okiratokat. Ezen költségek megtérítését azonban az ítéltábla az 1952. évi Pp. 75. § (1) bekezdésére figyelemmel nem találta indokoltnak.

[61] Az alperes a perben többször is kiemelte, hogy állandó magyarországi lakcímmel rendelkezik, amely E.-ben, a tárgyalás helyszínén található. Az elsőfokú bíróság az alperest erről a címről, nem személyes megjelenés kötelezettségével idézte, az alperes ellenkérelmét a tárgyalás előtt írásban is kifejtette. A per eldöntéséhez az alperes személyes meghallgatása nem volt szükséges. Kiemelten értékelte az ítéltábla, hogy habár a bíróság 2018. június 19. napján tartotta meg az alperes részvételével a per első tárgyalását, az alperes csupán 2018. július 9. napján utazott vissza az Amerikai Egyesült Államokba. Figyelemmel arra, hogy az alperes saját előadása szerint is családi és üzleti okokból rendszeresen utazik Magyarországra, a visszautazás időpontjából kitűnően utazása ez esetben sem kizárólag a bírósági tárgyalással volt kapcsolatos, illetőleg arra is, hogy E.-ben állandó lakóhellyel rendelkezik, a felszámított utazási költség nem tekinthető kizárólagosan a perrel felmerült, indokolt és szükséges költségnek, így annak perköltségként való érvényesítésére nincs lehetőség. Egyéb perköltséget az alperes nem számolt fel.

[62] A felperes jogi képviselővel járt el, melynek költsége a 1952. évi Pp. 75. § (2) bekezdése szerint perköltségként számítható fel. A felperes ügyvédi költség iránti igényét

nem érinti a jogi képviselővel szemben esetlegesen indított fegyelmi eljárás, mivel a folyamatban lévő eljárás az ügyvédi tevékenység gyakorlására csak akkor van kihatással, ha a fegyelmi tanács az Ügyvédi tv. 130. § (1) bekezdése alapján az eljárás alá vont ügyvédi tevékenységét felfüggeszti, amelyre az alperes sem hivatkozott. Egyéb esetben, és kizárás fegyelmi büntetés kiszabása kivételével még a fegyelmi felelősség megállapítása mellett is az ügyvéd képviseleti tevékenységét továbbra is folytathatja, és ügyvédi munkadíj is megilleti tevékenysége után.

[63] A felperes perköltségét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése szerint megbízási szerződés alapján számította fel. Külön számított fel perköltséget a csatolt megbízási szerződés szerint a kereset tárgyában, melynek megtérítésére a pervesztességére tekintettel az 1952. évi Pp. 78. § (1) bekezdése alapján nem tarthat igényt. A 2019. október 17. napján kelt előkészítő irathoz csatolt megbízási szerződés kiegészítés szerint az alperesi viszontkeresettel kapcsolatos eljárásban pedig az általa érvényesített megbízási díj 100 000 forint volt, emellett a jogi képviselőt a tárgyaláson való megjelenésért alkalmanként 10 000 forint költség illette meg.

[64] Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor ennek ellenére ítéletében a felperest illető perköltséget a rendelet 3. § (3) bekezdése alapján számította, erre ugyanis csak akkor van lehetőség, ha a fél nem kéri a megbízási szerződés szerinti munkadíj figyelembevételét. A felperes ugyanakkor az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezését nem fellebbezte meg, így az ítéltábla a perköltséget csak az alperesi fellebbezés körében vizsgálhatta.

[65] A felperes a viszontkeresetben megjelölt három meghatalmazás tekintetében minősül pernyertesnek. A többi meghatalmazás tekintetében a per megszüntetéséről rendelkezett az ítéltábla, mely esetben a per érdemében nem foglalt állást, így ezek vonatkozásában pernyertesség alapján ügyvédi munkadíj nem állapítható meg, azt az elvégzett tevékenységgel arányosan lehet megállapítani. Figyelemmel az elsőfokú eljárás tartamára, a megtartott tárgyalások és a felperes jogi képviselője által szerkesztett előkészítő iratok hosszára, az ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított ügyvédi munkadíj összegének csökkentését nem találta indokoltnak, az a felperes pernyertességével és az elvégzett ügyvédi tevékenységgel is arányos.

[66] Az ítéltábla mindezekre tekintettel a rendelkező részben megjelölt meghatalmazások vonatkozásában az 1952. évi Pp. 251. § (1) bekezdés alapján az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és a pert megszüntette, ezt meghaladóan azt az 1952. évi Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

[67] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, az 1952. évi Pp. 78. § (1) bekezdése alapján saját másodfokú eljárással felmerült költségeinek – ügyvédi munkadíj, fellebbezési illeték – viselése mellett köteles megtéríteni a felperes fellebbezéssel felmerült költségeit is. A felperes a másodfokú eljárásra a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján 50 000 forint ügyvédi munkadíjat számított fel. Az ítéltábla a rendelet 2. § (2) bekezdésére tekintettel a felszámított ügyvédi munkadíjat mérsékelte, figyelemmel arra, hogy a másodfokú eljárásban jogkérdésben kellett döntenie, a viszontkereset túlnyomó része tekintetében a pert megszüntető döntés született. Az érvényesített ügyvédi munkadíj nem állt arányban az elvégzett ügyvédi tevékenységgel sem, hiszen a felperes egy három oldalas, a korábbi jogi álláspontját ismételő fellebbezési ellenkérelmet szerkesztett, illetőleg további, a per érdemére nem tartozó nyilatkozatokat tett.

Debrecen, 2021. április 6.

Dr. Pribula László s.k. a tanács elnöke, Dr. Gárdosi Judit s.k. előadó bíró, Dr. Répássy Árpád s.k. bíró